

“मीठे बच्चे- बाबा तिमीलाई स्मृति दिलाउनुहुन्छ, तिमी पावन थियौ, फेरि ८४ जन्म लिँदै-लिँदै पतित बनेका छौ अब फेरि पावन बन ।”

प्रश्न:- बेसमभ्वाट समभ्वादर बन्ने बच्चाहरूसँग बाबा कुनचाहिँ कुरा सोधेर कुन पुरुषार्थको राय दिनुहुन्छ ?

उत्तर:- प्यारा बच्चाहरू ! मैले तिमीलाई कति धन दिएको थिएँ । तिम्रो पासमा अनगिन्ती धन थियो, फेरि तिमीले ती सबै कहाँ गुमायौ ? तिमी यति पतित कसरी बन्यौ ? दुनियाँ जो सुनको चरी थियो त्यो यस्तो कसरी बन्यो ? अब बाबा राय दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! फेरि पुरुषार्थ गर, राजयोग सिकेर तिमी स्वर्गको मालिक बन ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले यहाँ कसलाई याद गर्छौ ? आफ्नो बेहदको बाबालाई । उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ ? उहाँलाई पुकारिन्छ नै पतित-पावन.... आजकल संन्यासीले पनि भन्छन्- पतित-पावन सीताराम..... अर्थात् हामी पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला आउनुहोस् । यो त बच्चाहरूले सम्झन्छन्- पावन नयाँ दुनियाँ सत्ययुगलाई, पतित पुरानो दुनियाँ कलियुगलाई भनिन्छ । अहिले तिमी कहाँ बसेका छौ ? कलियुगको अन्त्यमा यसैले पुकार्छन्, बाबा आएर हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस् । हामी को हौं ? अहम् आत्मा । आत्मालाई नै पावन बनाउनु छ । आत्मा पवित्र बनेपछि शरीर पनि पवित्र मिल्छ । आत्मा पतित छ भने शरीर पनि पतित मिल्छ । यो शरीर पनि माटोको पुतला हो । आत्मा त अविनाशी छ । आत्माले यी अंगहरूद्वारा भन्दछ, पुकार्छ- म धेरै पतित बनेको छु आएर पावन बनाउनुहोस् । बाबा पावन बनाउनु हुन्छ, ५ विकाररूपी रावणले पतित बनाउँछ । पावन सत्ययुगलाई, पतित कलियुगलाई भनिन्छ । अहिले तिमीलाई बाबाले स्मृति दिलाउनु भएको छ- तिमी पावन थियौ । फेरि यसरी-यसरी ८४ जन्म लिएका हौ, अहिले धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्त्यमा छौ । ८४ जन्म पूरा भएका छन् । यो त मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्ष हो, म यसको बीजरूप हुँ । मलाई बोलाउँछन्- हे परमपिता परमात्मा ! जो गड फादर, मुक्तिदाता र गाइड पनि हुनुहुन्छ । हरेकले आफ्नो लागि भन्छन्- मलाई छुटाउनुहोस् अनि पण्डा बनेर शान्तिधाम लिएर जानुहोस् । संन्यासी आदिले पनि भन्छन्- स्थायी शान्ति कसरी मिल्छ ? अब शान्तिधाम त हो मूलवतन । जहाँबाट फेरि आत्माहरू पार्ट खेलन आउँछन् । वहाँ केवल आत्माहरू रहन्छन्, शरीर होइन । आत्माहरू नागै अर्थात् विना शरीर रहन्छन् । त्यो हो शान्तिधाम अथवा निर्विकारी दुनियाँ, जहाँ आत्माहरू रहन्छन् । बच्चाहरूलाई सिँढीमा पनि सम्झाइएको छ- कसरी हामी सिँढीमा तल भर्दै आएका हौं । ८४ जन्म लाग्यो । यो ८४ जन्म हो बढीमा । फेरि कसैले एक जन्म पनि लिन्छन् । एकदेखि ८४ सम्म हुन्छ । आत्माहरू माथिबाट आइ नै रहन्छन् । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु नै पावन बनाउन । बच्चाहरूले चिठी लेख्दा ठेगाना लेख्छन्- शिव बाबा केयर अफ ब्रह्मा बाबा । शिवबाबा हुनुहुन्छ आत्माहरूको बाबा र ब्रह्मालाई आदि देव, एडम, दादा भनिन्छ । दादामा बाबा आउनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ- तिमीले मलाई बोलाएका हौ, हे पतित-पावन आउनुहोस् । आत्माले यस शरीरद्वारा बोलाउँछौ । मुख्य त आत्मा हो नि ! यो हो नै दुःखधाम । यहाँ देखेका छौ- अचानक बस्दा बस्दै अकालमा मृत्यु पनि हुन्छ । साना बच्चाहरू पनि मर्छन् । सत्ययुगमा अकालमा मृत्यु कहिल्यै हुँदैन । यहाँ त बस्दा बस्दै मर्छन् । वहाँ यस्तो कुनै पनि बिमारी

२०७२ पौष १८ शनिबार २-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आदि हुँदैन। नाम नै हो स्वर्ग। कति राम्रो नाम छ। नाम भन्दा नै दिल खुशी हुन्छ— सत्ययुग, हेभन, प्याराडाइज। क्रिश्चियनले पनि भन्छन्— काइस्टभन्दा ३००० वर्ष पहिले प्याराडाइज थियो। यहाँ हिन्दूहरूलाई त यो थाहा पनि छैन, किनकि उनीहरूले धेरै सुख देखेका छन् भने दुःख पनि देखिरहेका छन्। तमोप्रधान बनेका छन्। ८४ जन्म पनि उनीहरूको नै हो। आधाकल्पपछि अरू धर्मका आउँछन्। अहिले तिमी सम्भन्छौ— आधाकल्प देवी-देवता थिए, त्यतिखेर अरू कुनै धर्म थिएनन्। फेरि त्रेतामा रामराज्य भयो त्यतिखेर पनि इस्लामी, बौद्धी थिएनन्। मनुष्य त घोर अन्धकारमा छन्। भनिदिन्छन्— दुनियाँको आयु लाखौं वर्ष हो। यसैले मनुष्य सम्भन्छन्— कलियुग त अहिले सानो बच्चा छ। तिमी अहिले सम्भन्छौ— कलियुगको आयु पूरा भयो। फेरि सत्ययुग आउँछ। यसैले तिमी आएका छौ बाबाबाट स्वर्गको वर्सा लिन। तिमी सबै स्वर्गवासी थियौ। बाबा आउनुहुन्छ नै स्वर्गको स्थापना गर्न। बाँकी सबै शान्तिधाम, घर जान्छन्। फेरि यहाँ आएर पार्टधारी बन्छन्। शरीर विना त आत्माले बोल्न सक्दैन। वहाँ शरीर नहुने भएकाले आत्मा शान्त रहन्छ। त्यसलाई मूलवतन, शान्तिधाम भनिन्छ। यी कुरा शास्त्रमा छैनन्। शास्त्र त मनुष्यहरूले बनाएका हुन्। सत्ययुगमा यो हुँदैन। भक्ति नै गर्दैनन् यसैले शास्त्रको पनि आवश्यकता रहँदैन। देवताहरूले भक्ति गर्दैनन्, पछि फेरि देवताहरूको भक्ति मनुष्यले गर्छन्। त्यो हो नै देवताहरूको दुनियाँ, यो हो मनुष्यको दुनियाँ। देवताहरूको राज्य थियो, अहिले छैन। कसैलाई थाहा छैन— कहाँ गए ? यी लक्ष्मी-नारायणको राजाई थियो, यो ज्ञान अहिले तिमीलाई मिल्छ। अरू कुनै मनुष्यमा यो ज्ञान हुँदैन। बाबा नै आएर मनुष्यलाई यो ज्ञान दिनुहुन्छ, जसबाट मनुष्य देवता बन्छन्। तिमी यहाँ आउँछौ नै मनुष्यबाट देवता बन्न। देवताहरू कहिल्यै अशुद्ध खान-पान, बिँडी आदि पिउँदैनन्। उनीहरू हुन् देवताहरू। यहाँ छन् सबै मनुष्य। ती पावन, यी पतित। बाबा बसेर आत्मासँग कुरा गर्नुहुन्छ। आत्माले नै सुन्छ यी अंगहरूद्वारा। शास्त्रमा यी कुरा छैनन्। सत्ययुगमा रावण नै हुँदैन। दुःखको नाम हुँदैन। फेरि बिस्तारै-बिस्तारै दुःख शुरू हुन्छ। फेरि तिम्रो पासमा अथाह धन रहन्छ। भक्ति मार्गमा तिमी मन्दिर बनाउँछौ। सबैभन्दा पहिले हुन्छ सोमनाथको मन्दिर। धेरै हीरा जुहारत थिए तिम्रो पासमा। त्यसको कुनै मूल्य गर्न सकिँदैन। मुख्य हो सोमनाथको मन्दिर। तर राजाहरू सबैले त आ-आफ्नो मन्दिर बनाउँछन् किनकि उनीहरूले पूजा गर्नु पर्ने हुन्छ। पहिले पूजा शिवको हुन्छ। सोमनाथ पनि शिवलाई भनिन्छ। सोमनाथ अर्थात् सोमरस पिलाउनेवाला। ज्ञान अमृत हो नि। बाबा बसेर सम्भाउनु हुन्छ। बाबालाई नै सत्य भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म नै आएर दुनियाँलाई सत्यखण्ड बनाउँछु। तिमी सबै कसरी देवता बन्न सक्छौ ? त्यो पनि तिमीलाई सिकाउँछु। शिवबाबा ब्रह्माद्वारा कार्य गराउनुहुन्छ। ब्रह्मा भए काला किनकि धेरै जन्मको अन्त्यको यो जन्म हो नि ! यी फेरि गोरा बन्छन्। कृष्णको चित्र पनि गोरो र कालो छ नि ! म्युजियममा बडो राम्रा-राम्रा चित्र छन्, जसमा तिमी राम्रोसँग सम्भाउन सक्छौ। तिमी जान्दछौ— हामी शान्तिधाम, आफ्नो घरमा जान्छौं। हामी वहाँका रहनेवाला हौं। फेरि यहाँ आएर पार्ट खेल्छौं। बच्चाहरूलाई सबैभन्दा पहिले त यो निश्चय हुनुपर्छ— यहाँ कुनै साधु सन्त आदिले पढाउनुहुन्न। यी त सिन्धका रहनेवाला थिए तर यसमा जसले प्रवेश गरेर बोल्नुहुन्छ, उहाँ ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। उहाँलाई कसैले जान्दैनन्। भन्दछन् पनि— हे परम पिता, तर उहाँको नाम, रूप, देश, काल के हो ? यो कसैले जान्दैन। फेरि भनिदिन्छन्— सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। अरे, परमात्मा कहाँ हुनुहुन्छ ? भन्छन्—

उहाँ त घट घटको वासी हुनुहुन्छ, सबैभित्र। अब हरेकको घर-घरमा त हरेकको आत्मा बसेको छ। परमात्मा बाबालाई त बोलाउँछन्— बाबा आएर हामी पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस्। तिमीले मलाई बोलाउँछौ, यो धन्दा, यो सेवा गराउनको लागि। हामी फोहोरीलाई आएर शुद्ध बनाउनुहोस्। पतित दुनियाँमा मलाई निमन्त्रणा दिन्छौ। बाबाले त पावन दुनियाँ देख्नुहुन्छ। पतित दुनियाँमा नै तिम्रो सेवा गर्न आउनु भएको छ। अब यो रावण राज्य विनाश हुन्छ। बाँकी तिमी जो राजयोग सिक्छौ, वहाँ गएर राजाहरूको राजा बन्छौ। तिमीलाई अनगिन्ती पटक बनाएको छु। सबैभन्दा पहिले ब्राह्मण कुल, प्रजापिता ब्रह्मा पनि गायन गरिन्छ नि। जसलाई एडम, आदि देव भनिन्छ। यो कसैलाई थाहा छैन। धेरै छन् जो आएर सुनेर फेरि मायाको अधीन हुन्छन्। पुण्यात्मा बन्दा-बन्दै पाप आत्मा बन्छन्। माया बडो शक्तिशाली छ, सबैलाई पाप आत्मा बनाइदिन्छ। यहाँ कोही पनि पवित्र, पुण्य आत्मा छैन। पवित्र आत्मा देवी देवता नै थिए। जब सबै पतित बन्छन् तब बाबालाई बोलाउँछन्। अहिले हो नै रावण राज्य, पतित दुनियाँ। यसलाई भनिन्छ नै काँडाको जंगल। सत्ययुग हो फूलको बगैँचा। मुगल गार्डेनमा कति फस्टक्लास राम्रा-राम्रा फूल हुन्छन्। आँकको पनि फूल पाइन्छ। तर यसको भिन्नता कसैले बुझ्दैनन्। शिवमाथि आँकको फूल किन चढाइन्छ ? यो पनि बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। मैले जब पढाउँछु, यसमा कोही फस्टक्लास फूल छन्, कोही मोतीका, कोही रतन ज्योति, कोही आँकका पनि छन्। नम्बरवार त छन् नि। यसलाई भनिन्छ नै दुःखधाम, मृत्युलोक। सत्ययुग हो अमरलोक। नयाँ दुनियाँ बनाउनेवाला हुनुहुन्छ नै बाबा। उहाँलाई नै ज्ञानको सागर भनिन्छ। उहाँ चैतन्य बीजरूप हुनुहुन्छ। उहाँलाई ज्ञानको सागर भनिन्छ। यस्तो होइन— सबैको मनलाई जान्नुहुन्छ, अन्तर्यामी हुनुहुन्छ। मनुष्यले यो भुटो बोल्छन्। बाँकी ज्ञान सागर ठीक छ। चैतन्य बीजरूप हुनुहुन्छ। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ यसैले ज्ञानको सागर भनिन्छ। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई दिइरहनु भएको छ। सत्ययुग-त्रेता-द्वापर कलियुग यो चक्र घुमि नै रहन्छ। संगमयुगमा दुनियाँ चेन्ज हुन्छ।

अहिले तिमी संगमयुगमा खडा छौ र तिमी राजयोगी हौ। बाबा बसेर पढाउनु हुन्छ। बाबाको जो बच्चा बन्छन्, उनीहरूले राजयोग सिक्छन्। सबैभन्दा पहिले मुख्य कुरा यो बुझ्नु पर्ने छ— बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ फेरि सुप्रिम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सुप्रिम फादर पनि हुनुहुन्छ। अहिले तिमीलाई शिवबाबाले पढाउनु हुन्छ। उहाँ तिम्रो सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ। तिमीहरू सबैलाई फर्काएर लैजानुहुन्छ, जसलाई शिवको बरियाँत भनिन्छ। सबै भक्तहरूलाई भगवान्‌ले पढाएर स्वर्गवासी बनाइदिनुहुन्छ। यो कुरा कुनै शास्त्रमा छैन। शास्त्र त यी दादाले धेरै पढेका छन्। बाबाले पढ्नुहुन्छ। बाबा त स्वयं सद्गति दाता हुनुहुन्छ। उहाँलाई त कुनै शास्त्र पढ्ने आवश्यकता छैन। केवल नाम लिनुहुन्छ, त्यो पनि केवल गीतालाई। सर्व शास्त्रमई शिरोमणि गीता भगवान्‌ले उच्चारण गर्नु भएको हो। तर भगवान् कसलाई भनिन्छ यो भक्तहरूले जान्दैनन्। बाबालाई सर्वव्यापी भनिदिन्छन्, यो ग्लानि गर्नु जस्तै हो। बाबाको ग्लानि गर्छन् यसैले पतित बन्छन्। फेरि पावन कसले बनाउँछ ? जसलाई यति ग्लानि गरेका छन्, उहाँ नै आएर पावन बनाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— म निष्काम सेवा गर्छु। तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु। म बन्दिन। स्वर्गमा मलाई याद पनि गर्दैनौ। दुःख में सिमरण सब करे, सुख में करे न कोई...। यसलाई दुःख र सुखको खेल भनिन्छ। स्वर्गमा अरू कुनै धर्म हुँदैन। ती सबै पछि आउँछन्। क्रिश्चियनहरू स्वयं भन्छन्— ३ हजार वर्ष पहिले स्वर्ग थियो, अरू कुनै धर्म

२०७२ पौष १८ शनिबार २-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन थिएन । हामी आत्माहरू शान्तिधाममा थियौं । यी कुरा कुनै शास्त्रमा छैनन् । बाबा यस ज्ञानद्वारा सद्गति गर्नुहुन्छ, जसको नाम गीता राखिएको छ ।

बाबालाई बोलाउँछन्- आएर यहाँबाट स्वर्गमा लिएर जानुहोस् । पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ । प्राकृतिक प्रकोप, तुफान जोडसँग आउनेछन् । बाबा आएर बेसमझलाई समझदार बनाउनु हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई कति धन दिएको थिएँ । अनगिन्ती धन थियो, सबै कहाँ गुमायौ ? बेहदको बाबा सोध्नुहुन्छ- कहाँ के गन्यौ ? तिमी यति गरिब कसरी बन्यौ ? आधा कल्पदेखि धन गुमाउँदा-गुमाउँदै तिमी पतित बनेका हो । दुनियाँ, जुन सुनको चरी थियो, सो अब के बनेको छ ! फेरि पतित-पावन बाबा आउनु भएको छ, राजयोग सिकाइरहनु भएको छ । त्यो हो हठयोग, यो हो राजयोग । यो राजयोग त दुवैको लागि हो । त्यो त केवल पुरुषले नै सिक्छन् । अब बाबा भन्नुहुन्छ- पुरुषार्थ गरेर स्वर्गको मालिक बनेर देखाउनु छ । यस पुरानो दुनियाँको त विनाश हुनु नै छ । बाँकी थोरै समय छ, लडाईँ पनि शुरू हुन्छ । एटमिक बम्ब प्रयोग तब गर्नेछन् जब तिम्रो कर्मातीत अवस्था हुन्छ र स्वर्गमा जान लायक बन्छौ, तबसम्म बनाइरहन्छन् । बाबा फेरि पनि बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- यादको यात्रा गरिराख, यसमा नै मायाले विघ्न पाछै । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) देवता बन्नु छ त्यसैले खान-पान बडो शुद्ध राख्नु छ । अशुद्धिलाई त्यागिदिनु छ ।
- २) फस्टक्लास फूल बन्नु छ । स्वर्गमा जानको लागि पूरा-पूरा लायक बन्नु छ । कर्मातीत अवस्था बनाउनको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदान:- बालक र मालिकपनको सन्तुलनद्वारा युक्तियुक्त चल्ने सफलतामूर्त भव

जति हुन सक्छ सेवाको सम्बन्धमा बालकपन, आफ्नो पुरुषार्थको स्थितिमा मालिकपन, सम्पर्क र सेवामा बालकपन, यादको यात्रा र मन्थन गर्नमा मालिकपन, साथीहरू र सँगठनमा बालकपन अनि व्यक्तिगतमा मालिकपन- यस सन्तुलनद्वारा चल्नु नै युक्तियुक्त चल्नु हो । यसबाट सहजै हर कार्यमा सफलता मिल्छ, स्थिति एकरस रहन्छ र सहजै सबैको स्नेही बन्छौ ।

स्लोगन:- सोचाइ र गराइ समान होस् तब भनिन्छ इच्छा शक्ति भएको शक्तिशाली आत्मा ।

डबल लाइट स्थितिको अनुभव

२) जसरी बाबा अवतरित हुनु भएको छ, त्यस्तै म श्रेष्ठ आत्मा माथिबाट तल सन्देश दिनको लागि अवतरित भएको छु । मेरो असली निवास स्थान सूक्ष्मवतन वा मूलवतन हो । यस्तो उच्च स्थितिमा रहेर स्वयंलाई सूक्ष्मवतन निवासी सम्भरेर उड्ती कलामा उडिराख ।